

זמירה פורן-ציון

בְּלִמְכַן לְגִ'יתוּ מְנוּ (במקום ממנו באתי)

בְּלִמְכַן לְגִ'יתוּ מְנוּ יִצְאוּ הַמְּלִים מִן הַפֶּה עֲגָלוֹת
וּמַחֲלִיקוֹת בְּגֵרוֹן, כְּנִי זְנִגּוּלָה בְּסִילָן.¹
בְּלֵאֵיאִם אֶל-סוּדָא² נִכְנְסוּ הַמְּלִים לְגוֹף דּוֹקְרוֹת
וְאַרְכּוֹת, כְּסִכּוֹתֶיךָ נִנְה נְגֵ'את אֶל-חֵ'יטָה.³

בְּלִמְכַן לְגִ'יתוּ מְנוּ נִשְׁפְּכוּ חִלּוּמוֹת אֵלַי נִהְרוֹת לַעַת לֵיל
תְּנִים קָרְעוּ בְּקוֹלָם אֶת הָאֶפֶק, לַהֲבוֹת גַּר זָחֵלוּ
עַל קִירוֹת הַקְּרָשִׁים.

בְּלִמְכַן לְגִ'יתוּ מְנוּ הֵיִנּוּ יִלְדוֹת חֲמוֹת עַל מְטוֹת בְּרִזָּל קְטַנּוֹת.
"דְּלִלוֹ לְוֹלָד דְּלִלוֹ",⁴ שָׂרָה נִנְה, בְּלֵי חֶשֶׁד וּבְלֵי עֲרָמָה.
כִּיתוּמִים הֵיִנּוּ. אֲשֶׁלוֹן פְּרוֹנָה הוֹנ יֵא-נִנְה בְּכַפֵּר-עֵנָא,⁵
צְרִיפִים זְרוּקִים בְּמִרְחָבֵי אֶלֶף לֵיִילֵי וּלֵיִילֵי.⁶

בְּלִמְכַן לְגִ'יתוּ מְנוּ רְקֵדְתִי בְּחֻצַּיִת פְּרָחִים
תְּפוּרָה בְּמִכּוֹנֵת זִינְגָר שְׁחוּרָה. רְצֵתִי-קִפְצֵתִי
כְּמוֹ שְׁפִירֵית מְעַל חוֹבִיזוֹת וּבְרִקְנִים,
קִלוֹת הֵיוּ רַגְלֵי וְחִלּוּמוֹתֵי גְדוּלִים.

1 כמו זנגולה, מאפה עטוף בדבש תמרים.

2 בימים השחורים.

3 אימא נג'את התופרת.

4 תפנקי ותערסלי את הילד, תפנקי בשיר הערש.

5 איך זרקו אותנו, הוי אימא, כאן בכפר ענא.

6 אלף לילה ועוד לילה.

פואמת הרַכְבוֹת

.1

אֵיךְ יָרוּ אוֹתָנוּ בְּאַחַת
כְּצִלְף הַנּוֹנֵעֵץ בְּסִלְעַ
צְרִיפִים זְרוּקִים בְּאֻמְצַע הָעוֹלָם.
וְהַשְּׂנִים חָלְפוּ לֹא שְׁבִיל וְלֹא דֶרֶךְ.
וְאֵז בָּאָה הַהִגְרָלָה, וְאִתָּהּ קִפְצָה עָלֵינוּ הַתְּקוּהָ.

.2

רַכְבוֹת רַכְבוֹת
סִדְרוּ הַשְּׂכוּנִים
וּמִתוֹכָם בְּקִעוּ עָרֵב עָרֵב צַעֲקוֹת הָאִמָּהוֹת
חֲסִקְלִי, רַחֲמִיז, נְעִימָה נְג'אֵת, יֶאֱלֶלָה אֶסְעָאֲדוּ לְלִבְאִית, נוּ הַבֵּיִתָּה לְעֵלוֹת.
וּכְשִׁתְּלוּ כְּבִיסָה הַעֲבִירוּ הוֹדָעוֹת בֵּין הַכְּנִיסוֹת.
"תִּרְאִי לִי אֵת הַכְּבִיסָה וְאֶגִּיד לְךָ מִי הָאִשָּׁה, וּמָה קָרָה אֶצְלָה"
נִכְנְסָה לְסֵלוֹן נְאֻנְא-לּוֹלוּ וְאִמְרָה.
מִי שָׁכַב עִם מִי, מִי עָזַב אֶת מִי, מִי קִבְּלָה מַחְזוֹר, מִי הִתְאַלְמְנָה
וּמִי יִלְדָה.
אַחַר כֵּךְ מֵתָה,
צְפוּר קִטְנָה מְקַפְּלֵת, עֲטוּפָה בְּכַד לְכוּן
מִנְחַת בְּאֻמְצַע הַסֵּלוֹן וְנִירוֹת סְבִיבָה.

.3

יִלְדָה חוּמָה צְמֵת לִילָה שְׁחָרָה
בְּיַד חֲזוּקָה קְלוּעָה,
עַל צִדָּה תְּלוּי אַח-תִּינּוּק
וְאֵת שְׂמֵלֶתָהּ מִחֲזִיקָה אַחוֹת קִטְנָה בְּעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת
עֵינַיִם מִחֲפָשׁוֹת רַחוּק.
יִלְדָה חוּמָה אֶרְכָּה
עוֹמְדֵת בְּרַחוּב הַשּׁוּק מְסַפֵּר אֶרְבַּע
בְּשֵׁשׁ לְפָנוֹת בְּקָר לְבָדָה.

.4

חֲאֵלָה נְעִימָה שְׁשׁוֹן לֹא כְּתִבָּה שִׁירִים,
 גּוֹף מְכוּוץ מִחֶלֶד בֵּין הַצְּרִיף לְשִׁכּוּנִים.
 הִיא עֲבָרָה כָּאֵן, רוּחַ מְדַבֵּר חֲמָה שְׂבָאָה בְּאֲבִיב.
 בְּשֵׁפֶת הָאֲלָמִים וּבְרִבּוּרֵי מְשָׁעִים זֹוּה בְּשׁוּלֵי הַשְּׂבִילִים.
 בְּפַעַם הֶרְאִשׁוּנָה הִיא מֵתָה בְּדֶאֱגָ'אֲנִי, כְּשֶׁנֶּעְלַם הַתִּינוּק הַיְחִיד שֶׁיִּלְדָּה בְּחַיִּים.
 וּבְפַעַם הַשְּׁנִיָּה כְּשֶׁהִגִּיעַ צוֹ גִּיוֹס אַחֲרֵי עֶשְׂרִים שָׁנִים.
 אֶת גּוֹפָה שֶׁהָיָה כְּתִינְקָת, תְּרַנְגְּלֵת קֶטְנָה שָׁמוּ בְּאֲדָמָה וּמַעְלֵיהָ אֲבָנִים.
 וּמִיִּשְׁהוּ אָמַר בְּגִמְגוּם עֲלֵג מַעְלֵיהָ, הִיָּתָה וְכִמּוֹ לֹא נוֹלְדָה, מֵתָה בְּיוֹם שֶׁיִּלְדָּה
 לְעוֹלָמִים.

.5

דִּיזִי הוֹלְכֵת יוֹם יוֹם לְקַפֵּת חוֹלִים כָּל פַּעַם לְרוֹפֵא אַחַר
 וּמְבַקֶּשֶׁת כְּדוּרִים.
 הַזְּרִיקוֹת שֶׁל כְּרִבְלֵת הַתְּרַנְגוֹל שֶׁנִּתְּן לָהּ ד"ר חַיִּים חֶלְפוֹן בְּקִרְיַת אוֹנו
 לֹא עָזְרוּ לָהּ בְּכֹאֲבִים,
 שְׁנוֹשְׁכִים אוֹתָהּ כְּמוֹ חִיָּה מְשִׁתּוֹלְלֵת שְׁשׁוֹרְטֵת אוֹתָהּ מִבְּפָנִים.
 אֶת הַיָּדִים הִיא עוֹטֶפֶת בְּתַחֲבֹשֶׁת בְּדִים
 אֶת הַרְגְּלִים הַנְּפּוּחוֹת כְּבְרוֹת כְּמִשְׁקוּלוֹת, הִיא קוֹשֶׁרֶת חֶזֶק בְּחַתּוּלִים.
 רַק כְּשֶׁהִיא נּוֹכֶרֶת בְּאַהֲבָה שְׁלָה לְסִלִּים אֲהוּב נְעוּרֶיהָ מִיָּמִים,
 וּבִיָּלְדִים שְׁעוֹשִׂים לָהּ כְּבוֹד, הִיא קֹצֵת נְרַצְעַת וְנוֹשְׁמַת אוֹיֵר.

.6

עוֹד רַגַע תְּמוֹתֵי
 וְתִשְׁכְּבֵי לָךְ
 עִם אֲבוֹתֶיךָ.

שְׁלִשְׁתָּם קְבוּרִים מְזֻמָּן;
 הַנְּרַצָּח,
 הַשְּׂבִיב
 וְהַשִּׁיחַ.

הטלפון יצלצל
ואת לא תעני יותר
בקולך המחספס והנחרץ
בעבראקית שלך.

בינתיים,
אני נדהמת כל פעם מחדש
שאת עונה בדחיפות,
עוף חול בודד, זקן, כבד,
נע בעקשות
על נהרות הזרות.

ואני
רצה על החוף
מנופפת לך בידים קטנות
אמא אמא

עפּעפּי הַבּטוֹן

א.
עפּעפּי הַבּטוֹן לא נפקחו.
עִיפו על גבך ימי שנותיך,
חיוך חור נצת כה,
מזכיר את יפי נעוריך.
הושטת ירך
מלמול הציף את גופה.
רעד, תם וזכרון חבקו אותך,
חבל מתנועע ברקוד אדם.

ב.

היא באָה.

בַּאֲבַחַת רִיסִים היא באָה.

בְּבַת אַחַת היא באָה.

פּוֹקַחַת עֵינַי בָּאָה, צְלוּלָה וַיּוֹדַעַת:

זֶה הוּא וְלֹא אַחֵר.

חֶסוֹן וְשַׁחַר מִיּוֹפֵי

חֲלָצִים אֲשֶׁר וְעֵינַיִם פֶּזַח חוֹדֵר.

ג.

אַבְקַת הַזְּמַן הַתְּפִזֹּר

רִיחוֹת אָבִיב

הַתְּפִתוֹ לְהָרִים רֹאשׁ לְעֵבְרָה,

וְרַק טַעַם בְּשֵׁל וּמְתוֹק שֶׁל מִשְׁמֶשׁ

שֶׁנֶּתַן לָהּ נִסְעַר בְּיוֹם בִּיאָתָם

נִטְףָה עַל שְׁפִתוֹתֶיהָ.

ד.

חֹמַת הַלֵּב נִשְׁבְּרָה

בְּהִלָּה כְּרִסְמָה בָּהּ

מִנְהַרְוֹתָיו חָשְׁכוּ בְּאַחַת.

הֵר הַנְּמָלִים הַשְּׁחָרוֹת

חֹזֵר עֲקֹשְׁנֵי, מְסַרְבֵּל לְוֹתֵר.